

Európai Gazdasági és Szociális Bizottság vélemény – Tárgy: „Javaslat tanácsi rendeletre az Azori-szigetektől, Madeiráról, a Kanári-szigetektől, valamint Franciaország Francia Guyana és Réunion tengerentúli megyéiből származó egyes halászati termékek forgalomba hozatalakor felmerülő többletköltségek ellentételezésére vonatkozó rendszer 2007-től 2013-ig terjedő időszakra történő bevezetéséről”

(COM(2006) 740 final – 2006/0247 (CNS))

(2007/C 93/07)

2006. december 18-án a Tanács úgy határozott, hogy az Európai Közösséget létrehozó szerződés 37. és 299. cikke alapján kikéri az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét a fenti tárgyban.

Az EGSZB elnöksége 2006. december 12-én megbízta a „Mezőgazdaság, vidékfejlesztés és környezetvédelem” szekciót a bizottsági munka előkészítésével.

A munka sürgősségére való tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2007. január 17–18-án tartott 432. plenáris ülésén (a 2007. január 17-i ülésnapon) főelőadót jelölt ki Gabriel SARRÓ IPARRAGUIRRE személyében, továbbá 81 szavazattal 3 ellenében, 7 tartózkodás mellett elfogadta az alábbi véleményt.

1. Következtetések és ajánlások

1.1 Az EGSZB egyetértését fejezi ki az Európai Unió legkülső régióiból származó egyes halászati termékek forgalomba hozatalakor felmerülő többletköltségek ellentételezésére vonatkozó rendszer 2007-től 2013-ig terjedő időszakra történő bevezetéséről szóló tanácsi rendeletre vonatkozó európai bizottsági javaslattal kapcsolatban.

1.2 Az EGSZB azt ajánlja az Európai Bizottságnak, hogy tisztázza, milyen formában terjed ki ez az ellentételezés a venezuelai lobogó alatt közlekedő és a közösségi vizeken tevékenykedő halászhajókra.

2. Bevezetés

2.1 Az Európai Unió 1992 óta nyújt támogatást a legkülső régiókból származó halászati termékek előállításának a termékek európai piacokra történő szállítására terén felmerülő többletköltségek ellentételezése végett.

2.2 A Tanács 2003-ban elfogadta az ilyen többletköltségek ellentételezésére vonatkozó programról szóló 2328/2003/EK rendeletet, amely az alábbi régiók bizonyos halászati termékeire vonatkozott:

- Azori-szigetek,
- Madeira,
- Kanári-szigetek,
- Francia Guyana,
- Réunion.

2.3 A 2328/2003/EK rendelet 2006. december 31-én hatályát veszti, és amint maga a rendelet is előírta, az Európai Bizottság új rendelettel áll elő, amely az előzőhöz hasonlóan 15 millió eurós éves költségvetéssel rendelkezik, és hosszabb, 2007. január 1-től 2013. december 31-ig terjedő alkalmazási időszakot javasol.

2.4 2003. október 29-én az EGSZB kedvező hangú véleményt adott ki⁽¹⁾ a 2328/2003/EK rendeletről, ebben számos ajánlást fogalmazott meg.

3. Általános megjegyzések

3.1 Az Európai Bizottság jelenlegi rendeletjavaslatát már a korábbi rendeletben is tervbe vették, amennyiben az kötelezte az Európai Bizottságot, hogy 2007. január 1-ig terjesszen elő egy előzetes jelentést, amelyben javaslatot tesz azon intézkedésekre, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megvalósulhassanak a Közösség legkülső régióinak halászati termékeik európai kontinensen történő forgalomba hozatalával kapcsolatos ellentételezését érintő célkitűzések.

3.2 Az Európai Bizottság által az új rendeletben javasolt intézkedésekben megjelennek az érdekelt felekkel és a különböző regionális hatóságokkal folytatott konzultáció eredményei, a közös halászati politika strukturális vetületéről a legkülső régiókban végzett külső tanulmány következtetései, valamint az Európai Parlament és az EGSZB ajánlái.

3.3 Ezen elvek és az Európai Bizottság által javasolt intézkedések elemzése alapján az EGSZB egyetért a véleménynyilvánítás céljából eléterjesztett új rendelettel.

4. Részletes megjegyzések

4.1 Az ellentételezési rendszer továbbvitele nagyobb fokú szubszidiaritást eredményez, mivel a tagállamokra hagyja a támogatható termékek, a legnagyobb mennyiségek és az ellentételezés összegének meghatározását.

4.2 Hasonlóképpen lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy – szigorúan a gazdasági keret-előirányzatokon belül – módosítsák ellentételezési terveiket, amennyiben azt a feltételek megváltozása indokolja.

4.3 A javaslat korszerű benyújtási és elfogadási eljárásokat ír elő, és ennek révén minimális szinten tartja a tagállamok nemzeti és regionális hatóságaira, illetőleg az Európai Bizottság szervezeti egységeire háruló adminisztrációs terheket. A javaslat így beleillik a közösségi joganyag egyszerűsítését szolgáló állandó európai bizottsági programba.

⁽¹⁾ HLC 32., 2003.2.5.

4.4 A teljes éves támogatási összeg nem haladhatja meg a következő értékeket:

a) Azori-szigetek és Madeira	4 283 992 EUR
b) Kanári-szigetek	5 844 076 EUR
c) Francia Guyana és Réunion	4 868 700 EUR

4.5 A 2007–2013-as időszakra 15 millió eurós évi költségvetést irányoztak elő, azaz ugyanannyit, mint az Európai Mezőgazdasági Garanciaalapról finanszírozott előző időszakra.

4.6 Az előző rendelethez képest végrehajtott változtatások részben megegyeznek az EGSZB által a korábbi véleményében tett ajánlásokkal, ezért az EGSZB igen kedvezően fogadja őket.

4.7 A támogatás azokra a legkülső régiókból származó halászati termékekre korlátozódik, amelyeket a közös halászati politika rendelkezéseivel összhangban fogtak ki és dolgoztak fel.

4.8 Azon halászati termékek meghatározásakor, amelyek nem részesülhetnek a bevezetendő ellentételezésben, a rendeletjavaslat kivételként említi „a Venezuela lobogója alatt közlekedő, közösségi vizeken tevékenykedő halászhajókat”. Az EGSZB úgy véli, hogy ha létezik olyan megállapodás az Európai Unió és Venezuela között, amely lehetővé teszi ezen ország hajói számára, hogy részesüljenek a rendeletjavaslatban foglalt ellentételezési rendszer támogatásaiból, azt konkrétan meg kellene nevezni, csakúgy mint azokat a legkülső régióhoz tartozó közösségi vizeket, amelyeken halászati termékeik jogosultak a nevezett ellentételezési rendszer támogatására.

4.9 Végül a rendeletjavaslat előírja, hogy minden tagállam készítsen éves nyomonkövető jelentést a rendszer alkalmazásáról, és az Európai Bizottság is legkésőbb 2011. december 31-ig nyújtson be a megvalósításról szóló jelentést az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, melynek kíséretében szükség esetén jogalkotási javaslatokat is előterjeszt.

Kelt Brüsszelben, 2007. január 17-én.

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
elnöke
Dimitris DIMITRIADIS

Európai Gazdasági és Szociális Bizottság vélemény – Tárgy: „Esélyegyenlőség a fogyatékkal élőknek”

(2007/C 93/08)

2006. május 24-én az osztrák elnökség úgy határozott, hogy az Európai Közösséget létrehozó szerződés 262. cikke alapján kikéri az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét a következő tárgyban: „Esélyegyenlőség a fogyatékkal élőknek”.

A bizottsági munka előkészítésével megbízott „Foglalkoztatás- és szociálpolitika, uniós polgárság” szekció véleményét 2006. december 19-én elfogadta. (Előadó: Meelis JOOST.)

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2007. január 17–18-án tartott, 432. plenáris ülésén (a január 17-i ülésnapon) 152 szavazattal 1 ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta az alábbi véleményt.

1. Bevezetés

1.1 Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság örömmel veszi, hogy az osztrák elnökség vélemény kidolgozására kérte fel az „Esélyegyenlőség a fogyatékkal élőknek” tárgyában. A fogyatékkal élők esélyegyenlőségének támogatása tartós folyamatnak tekintendő, amelyet valamennyi uniós elnökség munkaprogramjában elsőrendűen fontos célként kellene kezelni.

1.2 A jelen véleménnyel az EGSZB előre kíván tekinteni, hogy körvonalazza azokat a kihívásokat, amelyekkel az Európai Bizottságnak jelenlegi mandátuma második felében és az után szembe kell néznie a fogyatékkal élőkkel kapcsolatos kérdések terén. E véleményt is a fogyatékkal élőkkel kapcsolatos uniós cselekvési terv (2008–2009) utolsó szakaszára vonatkozó prioritások meghatározásának, valamint a költségvetési tárgyalások

(melyek kihatnak majd a tervezésre és a prioritások meghatározására) két év múlva esedékes újratekintésének szélesebb kontextusában kellene elhelyezni.

1.3 A fogyatékkal élők az összlakosság 15 %-át teszik ki, és részarányuk a népesség előregedésével tovább növekszik. Következésképpen a kibővült Európai Unióban több mint 50 millió ember él fogyatékkal (!), azaz ők az uniós polgárok jelentős hányadát képviselik. Társadalmi, etikai és politikai kötelesség tehát, hogy egyenlő esélyeket kapjanak: ezt az EU-nak prioritásként kellene kezelnie. Továbbá üzleti szempontból is nyilvánvalóan érdek a fogyatékkal élők integrálása és az, hogy a szolgáltatásokhoz és az árukhöz korlátozás nélkül hozzáférhessenek.

(¹) Az Eurostat 2002-es adatai alapján a 16–64 éves személyek közül 44,6 millió (azaz minden hatodik, 15,7 %) állította magáról, hogy tartós egészségi problémával vagy fogyatékkal él (long-standing health problem or disability – LSHPD).